

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਹੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਭੇਦ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 236 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 236 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਅਵੈਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਲੁਧਿਆਣਾ ਕੋਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 236 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(5) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਪੇਟਿਟੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬੀ.ਐੱਸ.ਜੀ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੇ.ਜੇ.

ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੀ.ਟੀ. ਈਸ਼ਰ ਦਾਸ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1973 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 361।

18 ਨਵੰਬਰ 1973

ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ V)- ਆਰਡਰ 9. ਨਿਯਮ 8 ਅਤੇ 9- ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ- ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਲਾਇਤ- ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ- ਡਰਾਅ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ — ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ — ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਜ਼ਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ — ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ — ਕੀ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਪੰ. ਈਸ਼ਰ ਦਾਸ (ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਅਦੁਕਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ ਆਪਣੇ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਹਵਾਲਾ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 10)

27 ਮਾਰਚ, 1973 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਨ. ਮਿੱਤਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਟੀਐਨ ਭੱਲਾ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਮ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਏ ਐਲ ਬਹਿਲ ਅਤੇ ਕੇਟੀਐਸ ਤੁਲਸੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹਨ।

ਨਿਰਣਾ

ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.—(1) ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ। 15 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ, ਈਸ਼ਰ ਦਾਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ ਨੇ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਵਾਂ ਹੇਠ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਕੀਤੀ— (i) ਨਾ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰਜ਼, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, (ii) ਮੈਸਰਸ ਇੰਡ' ਯਾਨਿ ਟਰੇਡਰਜ਼, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ; (iii) ਮੈਸਰਜ਼ ਈਸ਼ਰ ਦਾਸ ਵੀਵਰਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ; ਅਤੇ (iv) ਮੈਸਰਸ ਈਸ਼ਰ ਦਾਸ-ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ, ਕਾਨਪੁਰ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਈਸ਼ਰ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਕਾਨਪੁਰ ਵਿਖੇ ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। 29 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ, ਅਸਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇੱਕਲੇ ਹੱਥੀ ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਈਵਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1958 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਦੋਵਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। 9 ਮਾਰਚ, 1959 ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋ ਸਾਲਸ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਉਹ ਹਵਾਲਾ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਪਰ, ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ 22 ਅਗਸਤ, 1959 ਨੂੰ, ਉਸ ਨੂੰ - ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਪਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ 'ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ' ਡਾ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 26 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਫਰਵਰੀ, 1960. ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਨੂੰ, ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ ਨੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਨ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(2) ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ 24 ਮਈ, 1960 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 8, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ

ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 28 ਜੂਨ, 1960 ਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 9, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਰਖਾਸਤ ਪੈਂਡਿੰਗ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਅਨੁਸਾਰ 16 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਨੋਂ ਨਵੇਂ ਸਾਲਸ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਝਗੜੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਈਸ਼ਰ ਦਾਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ; ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋ ਸਾਲਸ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ। 16 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ, ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ - ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 9, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਈਸ਼ਰ ਦਾਸ, ਉਹ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਕਾਰਨ ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਦੋ ਨਵੇਂ ਸਾਲਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 21 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 19 ਜਨਵਰੀ 1962 ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) 19 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ, ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਈਸ਼ਰ ਦਾਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਈਸ਼ਰ ਦਾਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਕਵਾਲਿਟੀ ਫੂਲਨ ਮਿੱਲਜ਼ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਉਸ ਸਬੰਧ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(5) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਈਸ਼ਰ ਦਾਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ 9 ਮਾਰਚ, 1959 ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੰਗ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।

ਸ਼ਿਵ ਲਾਲੀ ਬਨਾਮ ਪੰ. ਈਸ਼ਰ ਦਾਸ (ਪੀਡਿਟ, ਜੇ.)

ਖਾਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਨਵੇਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ 26 ਦਸੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਲਾਲੀ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਨਵੀਂ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਤੇ ਜਾਂ ਲਾਭ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੀ. ਅਸਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਵਿਚਕਾਰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 3 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ: -

"ਕੀ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 9 ਨਿਯਮ 8, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ?"

(7) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਪਰ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 9, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਪਾਰਕ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਲਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਲੇਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਤਾ-ਬੁੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸਿਰਫ ਕਾਨਪੁਰ ਵਿਖੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਖਾਤੇ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਈਵਾਲੀ 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1959 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਸਨ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ: 3 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਸ਼ਿਵ ਲਾਈ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(8) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਨੰਬਰ 3' ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(9) ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ 19 ਮਾਰਚ, 1962 ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 8, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਲਈ, ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅਸੰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਸਾਢੇ ਟਿਫ ਨੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ,

ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋ ਨਵੇਂ ਸਾਲਸ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਅਜੇ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਵੇਂ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣਾ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਵ ਲਾਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 9 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਲੀਬਿਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਨਵੇਂ ਨਾਮੀ ਸਾਲਸ ਦੀ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ - ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣਾ ਪਿਆ। ਜੇਕਰ ਨਵਾਂ ਆਰਬੀਟਰੇਸ਼ਨ ਚੱਲਦਾ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੇ, ਮੇਰੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 9, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

(11) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਬਾਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਕਪੂਰ ਜੇ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਕਾਫੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(12) ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 9, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

(13) ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 13 ਦਸੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡਾਂਗਾ।

G OPAL SINGH, J.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

(1) ਏਆਈਆਰ 1952 ਪੀਬੀ, 261.